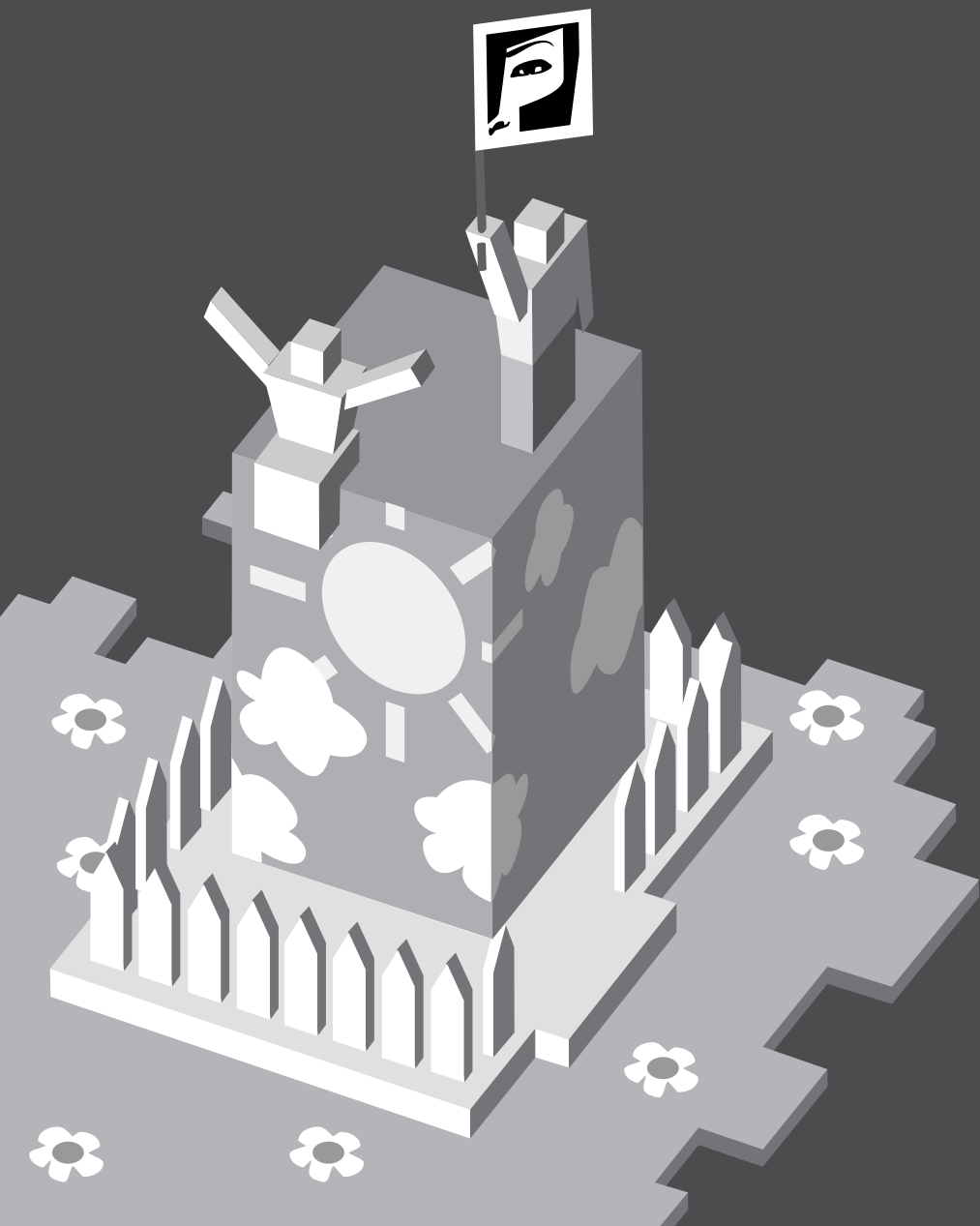

Kukka

4/04

Kauas pilvet kärkäaavat

Arttu Arstila

Ensi vuonna Kukan vetovastuun ottavat Ilkka Järstä ja Antti Luštala. Toivottavasti myös innokkaita jutunkirjoittajia riittää. Päätoimittajan tehtävä on vain koordinoida, ja killan lehteen sisällön tuottavat kiltalaiset.

Marja Hyvärilä kertoo tässä lehdessä äitiyden ja opiskelun yhdistämisestä. Tällainen elämä on uskoakseni kaikkea muuta kuin mihin menestymispaineiset iv-opiskelijat ovat tottuneet. Turvallinen kurkistusikkuna toisenlaiseen elämäntilanteeseen paljastaa ehkä yllättäviäkin asioita. Minut se sai ainakin miettimään, mitä omalta elämältäni oikeastaan haluan.

Perinteisesti kiltalehden tärkeintä antia ovat ekskursiokertomukset. Johtuu var-

maan päätoimittajien ylimielisyydestä, että yhtään tällaista juttua ei toistaiseksi ole julkaistu. Nyt olemme ryhdistäytyneet. Sivulta 20 voitkin lukea Juhanan kertomuksen joka alkaa siitä, kun bussi lähtee varhain aamulla osaston parkkipaikalta.

Kiitos Annille, kirjoittajille ja lukijoille neljästä hienosta lehdestä. Vaikka rakastankin teitä kaikkia, haluan erityisesti kiittää taittaajaamme Janne Aukiaa. Yksinappisen hiiren ilosanoman lisäksi olemme saaneet nauttia ulkoasusta, jonka väittäisin olevan Otaniemen kiltalehtien parhaimmistoa.

Ai niin, vielä yksi juttu: JÄTÄN.

Sisällys

KAUAS PILVET	2	MIKÄ ON GRID?	15
KÄRKAAVAT		Voiko olkkari pelastaa	
Arttu: JÄTÄN.		maailman?	
KUKKAISTYTTÖ KIITTÄÄ	4	GOOGLEKSTAASI	17
Anni luovuttaa		Moraali kukkii verkossa.	
asteuttomuuden.		ATHENEN VUODEN	18
ATHENE, UUSI	5	KILTAKUVA	
MIKROVALTIO?		Mukana infotsiksit &	
Ei OLOhuonetta lukita		ananas.	
yöksi?		ATENEN MARATOONI	20
JULKISYHTEISÖN	9	2004	
PÄÄTÖKSENTEKOA		Biisää ja "tunnelma katossa"	
Susi pudottaa huppunsa.		HYVÄKSYTYT DIPLOMITYÖT	22
KOLME OPISKELU-	10	Malleja ja englantimkielisiä	
VUOTTA JA VAUVA		OLOHUONE SIISTIKSI	23
Vaavin vapauttava		Zen-munkki hukassa.	
vaikutus.		PUHEENJOHTAJAN RIVI	24
MAALAIJÄRKEÄ	12	Viimeinen viisaus Antilta.	
Elina gorettaa landella.			

Kukka 4/04

Informaatioverkostojen kilta
Athene ry:n lehti
Painopaikka Laserpaino,
Helsinki
Painos 100 kappaletta +
verkkojakelu
PÄÄTOIMITUS
Arttu Arstila (Vastaava pää-
toimittaja), Anni Laukkanen

TAITTO
Janne Aukia

KUVITUS
Janne Aukia, Anni Laukkanen

TOIMITUS
Elina Arkko, Susi "Jussi" Huikkane
Marja Hyvärilä, Juhani Mykkänen
Juho Seppänen, Hanna Timonen

Kukkaistyttö kiittää

Anni Laukkanen

Athenella on ollut oma lehti nyt kahden vuoden ajan. Hieman harkitsemattomana päähänpistona otin kiltalehden perustamisen vastuulleni ja opin, että lehden tekeminen on todella työlästä. Näin hienon julkaisun perustamista ei, raskaasta alkutaipaleesta huolimatta voi katua.

Toisena vuotenaan Kukka on kiltalaisten innokkuuden ansiosta ilmestynyt säännöllisesti ja sisältöäkin on aina riittänyt. Lehdentekoseurani rohkaisemana uskaltaa siis luovuttaa lehden kokonaan muiden päänsäiväksi – vastuuttoman päätösmittajan on helppo luopua vastuusta.

Tänä vuonna Kukka on kanpustanut kiltalaisia uuden luomiseen siementen muodossa ja muistuttanut yhteispelin tärkeydestä palapelinpalojen avulla. Kenties

päperinukkekin innosti leikkeihin ja luovuuteen. Samaan houkuttelee myös tämän lehden ulkoasu: maalitahroilla voi viestiä melkein mitä vain.

Kiltalehdessä on tilaa kokeilla uusia asioita tai kehittää vanhoja harrastuksia. Vuoden viimeisessä numerossa kirjoittajien joukosta löytyy sekä phuksi että kuudennen vuosikurssin opiskelija. Juuri erilaiset näkökulmat tekevät lehdestä kiinnostavan. Kiitos siis kaikille lehden tekijöille, lukijoille ja satunnaisille selailijoille!

Vielä muutama tärkeä asia, jotka haluaisin kertoa kaikille kiltalaisille viimeisessä pääkirjoituksessani: Kukkia on monen värisiä. Talyella kannattaa tehdä lumienkeleitä. Ja pingviinit pitävät kalasta!

Athene, uusi mikrovaltio?

Hanna Timonen

Tervetuloa Atheneen, saisinko nähdä passinne? Ahaa, selvä. Tervetuloa uusi phuksimme, saanen esitellä Athenen. Tässä on pääkaupunkimme OLOhuone ja minä olen valtionpäämies Antti. Hauska tutustua. Onko teillä tullattavaa? Tämä on pelkkää kuvitelmaa – vai onko sittenkään? Oman valtion perustaminen ei tänä päivänä enää ole vaikeaa. Uusien mikrovaltioiden rajoja ei enää piirretä karttoihin, vaan niitä voi perustaa suunnilleen yhtä helposti kuin webbiportaaleja. Nimi, perustuslaki ja muutama kansalainen ovat aivan tarpeeksi oman mikrovaltion perustamiseen, ja niiden kansalaisuus on yleensä avoin kaikille.

Mikrovaltioita on olemassa niin monenlaisia, ettei minkäänlaista yleistä määritelmää oikein voi tehdä. Joillakin mikroval-

tioilla on hallinnassaan todellinen alue, kuten vaikkapa jo 1967 perustetulla, mikrovaltiosta tunnetuimmalla Sealandilla. Sealand sijaitsee kuuden mailin päässä Britannian rannikolta kelluvalla entisellä ilmantorjuntaponttonilla. Suurimmalla osalla mikrovaltioista ei kuitenkaan ole varsinaista ”*aluetta*”, ja jotkut niistä eivät edes hyväksy rajan käsitettä sellaisenaan. Esimerkiksi taiteelliselta pohjalta toimiva Neue Slowenische Kunst ilmoittaa olevansa universaali valtio, joka luo oman maa-alueensa ”*sulattamalla muiden valtioiden, systeemien ja yritysten ruumiinkudoksen omaansa.*”

Joidenkin valtioiden tavoitteena on toteuttaa täydellinen sosialistinen järjestelmä, joidenkin taas tarjota yhtiöille mahdollisuus toimia vapaasti ilman, että

ne joutuisivat maksamaan veroja tai edes selittämään toimintaansa kenellekään.

Jos oman valtion perustaminen on näin helppoa, miksei kiltta voisi saman tien olla valtio? Jos valtioita voi perustaa minne tahansa, tai jopa virtuaalisesti, voi Athenekin perustaa oman valtionsa keskelelle OLOhuonetta!

Mietitäänpäs hetki. Jos OLOhuone toimii Athene-valtion perustana, on OLOhuoneneuvos tietysti Athenen poliisi. Nahkainen virkaliivi viestittää, että Athene on valtiona suvaitsevainen ja jopa seksikäs, eikä OLOhuoneneuvos toki pamputakaan valtion virallista nurkissa luuhaavaa pummia, Hippiä, vaan antaa kaikkien kukkien kukkia rauhassa. Erilaiset palvelut tuotetaan valtion monopolina, sillä kaikki tuotantolaitokset ja tarvikkeet, kuten tietokoneet, jääkaappi ja kahvinkeitin, ovat valtion omistuksessa. Erilaisten tarvikkeiden tuontia maahan ei kuitenkaan ole vielä rajoitettu, joten Athenea voi pitää varsin liberaalina markkinataloutena, jossa kuka tahansa voisi kaupata lisäpalveluja kuten vaikkapa harjoitustöiden tuottamista alihankintana. Verotuskaan ei vielä päätä huimaa, sillä vuosittainen jäsen-, tai siis kansalaismaksu ei ole kuin viisi euroa.

Oma virallinen raha Athenella toki on. Kyseisillä Athene-seteleillä varmistettiin aikanaan valtion, tai siis killan hyväksyminen suuremman kattojärjestön viralliseksi jäseneksi vuonna 2003. Näin

hankittiin myös kansainvälinen muiden kilttojen hyväksyntä uudelle valtiolle. Valitettavasti kyseinen lahjontaoperaatio aiheutti niin suuren vajeen Athenen rahakirstuun, että nykyään valtio käyttää euroa kaikessa toiminnassaan, esimerkiksi monopolisoimassaan karkkikaupassa. Valtion nykyisen päämiehen toivomuksesta valtion karkkikauppa ei koskaan päästä valtion virallista Suffeli-varastoa tyhjenemään. Voidaankin kysyä, onko Athene valtiomuodoltaan kehittynyt aikojen saatossa pikemminkin monarkiaksi kuin demokratiaksi? Toisaalta valtionpäämiehen vaihtuessa vuosittain varsinaisesta monarkiasta ei kyllä voida puhua. Sovelias termi olisikin varmaan hallitusvetoinen demokratia: kansa valitsee hallituksen, jonka se yleensä jättää rauhaan tekemään omiaan, kunnes on taas aika äänestää. Hallituksen valta on siis edustuksellista, mutta valtaa kuitenkin. Mikään ei estäisi hallitusta päättämästä, että ensi vuonna Athenessa ei kerättäisi veroja ollenkaan. Ja näin on joskus tehtykin. Jäämme kiinnostuksella seuraamaan, kuinka vastavalittu valtionpäämies tätä harkintavaltaa tulee käyttämään.

Kukaan ei siis estäisi Athenea julistamasta itseään valtioksi, mutta kaikenlaisia käytännön ongelmia voisi tämä muutos kuitenkin tuoda mukanaan. Valtion rajapuolustus ja armeija ovat tällä hetkellä surkeassa kunnossa, ja kaikenlaisia siirtolaisia esiintyy maassa harva se päivä. Ulkoiset voimat uhkaavat pääkaupunki

OLOhuonetta joka ilta sulkemalla pääsyn kaupunkiin ja vaatimalla asukkaiden liittymistä osaksi omaa Teknillinen korkeakoulu -nimistä järjestelmäänsä. Athenen saattaisi siis olla pakko julistaa sota tätä valtion itsenäisyyttä uhkaavaa tahoa kohtaan. Valtion palveluntuotanto on kuitenkin täysin sidottu Teknilliseen korkeakouluun, joten sodan julistaminen näissä olosuhteissa tarkoittaisi varmaa häviötä.

Ehkä onkin parempi antaa muiden luulla, että kyseessä on vain tavallinen kiltajoukko, ja valmistella maaperää otolliseksi varsinaiselle itsenäisyysjulistukselle. Kuka tietää, ehkä tuo päivä koittaa nopeammin kuin kukaan osaa odottaakaan.

Athene fact sheet

Nimi: Informaatioverkostojen valtio
Athene

Status: valtio

Pinta-ala: noin 30 m²

Pääkaupunki: OLOhuone

Sääolot: lämpötila vakio ympäri vuoden, sateita ei esiinny

Kasvillisuus: olematon

Valtiomuoto: hallitusvetoinen demokratia

Kansalaiset: noin 200 kappaletta epä-määräistä humanistis-yhteiskunnallista teekkaria

Itsenäisyyspäivä: 22.11.1999

Etniset ryhmät: kuopiolaiset mafiosot, hipit

Keskimääräinen elinikä: 6,5 vuotta

Kielet: suomi, java, business-jargon

Valtionuskonto: OLO ja post-it -laput

Vallitseva ideologia: valtion sisällä esiintyy jatkuvaa kamppailua oikeistolaisen bisnesnäköyksen ja vasemmistolaisen kansalaisyhteiskuntaihannoimisen välillä

Rahayksikkö: Athene-seteli

Lippu: monia kilpailevia muotoja, jotka ovat näytteillä valtionlinnassa

Kansallispuku: Varman nakin lakki

Kansallislaulu: *Hei info*

Julkisyhteisön päätöksentekoa

Susi "Jussi" Huikkanen

Kilta ja valtio. Molemmilla on jäsenensä, kulttuurinsa ja hallintonsa. Yhtäsuuruusmerkkiä ei silti voi käyttää. Rakennetaan kuitenkin siltä muuilille. Killan hallinto on edustuksellista demokratiaa. Ainakin siihen pyritään. Kansa valitsee vallanpitäjät halukkaista, jotka siten edustavat kansan tahtoa. Täsmää käsittääkseni kaikkiin korkeakoulun kiltoihin.

En ole poliittinen olento. Tämä vaatisi kahta asiaa. Tai oikeastaan yhtä. Tahtoa kapinaan. Kapina on siis pyrkimys hoitaa asioita radikaalisti virallisesta toimintatavasta poiketen.. Kapinahenkeä minulta löytyy, mutta tahtoa ei. Yleisesti Suomessa tuntuu olevan toisin päin. Ei mikään ihme, että puolueet muistuttavat toisiaan. Äänestystavoiltanikin olen kuin laiska anarkisti. Äänestän, kun jaksan. Jos muistan. Ja silloinkin ketä sattuu.

Kaikkine mielipiteineen oma kiltamme tuntuu enemmän suoralta demokratialta. *"Minulla on mielipide ja tuon sen myös julkii!"* Mikäs siinä. Tietoyhteiskunta antaa välineet massojen tavoittamiseen. Vapaat kansalaiset kokoontuvat otaxin newsgrou-

pien toreille keskustelemaan viisaita aikansa kuluksi. Orjat ja naiset tekevät sillä aikaa kaikki työt.

OLOhuoneen entropia ei viittaa lainkaan järjestäytyneeseen demokratiaan. Itse kunkin omaisuus leviteltynä nurkasta nurkkaan. Lähinnä se viittaa anarkiaan. Joka, kumma kyllä, rinnastetaan yleensä väkivaltaan. Väkivalta taas ei oikein sovi kuvaan Athenesta. Paitsi ehkä verbaalisessa muodossa. Esivallan puute (esivallattomuus?) OLOhuoneella on selkeä järjestyshäiriö. Onhan seuraava OLOneuvos järkkärikurssit käynyt bodari? Tai vielä parempaa. Otetaan joku vaihto-oppilas Falkin vartijakoulutuksesta.

Itse pakenen tältä julkisen julistuksen foorumilta huppuni pudottaen. Mielipiteisiin vaikuttaminen ei ole minun juttuni. Hyvä jos löydän edes omille mielipiteilleni sen tärkeän langan pään.

Kolme opiskeluvuotta ja vauva?

Marja Hyvärilä os. Suvanto

Mitä tapahtuu, kun takana on kolme vuotta opiskelua ja huomaa olevansa raskaana? Onneksi opiskelujen lisäksi takana oli myös viisi vuotta vakiintunutta seurustelua ja yhdessäasumista, vaihto-opiskeluvuosi Portugalissa ja ihan tarpeeksi valvottuja iltoja kaljatuopin varressa Helsingin baareissa. Alkushokin jälkeen

päätös kypsyi, soitin yths:lle ja taas minulle annettiin aihetta epärointiin: *"Ai, tabdotte raskauden keskeytyksen"*. Uskoin kuitenkin vanhaa sanontaan, että parhaat asiat elämässä tapahtuvat sattumalta.

Ensimmäinen yllätys matkassa oli se, että koko elämä muuttui kertaheitolla odottamiseksi. Odotusaika on mielestäni lievä

ilmaus sille piinalle, että maha kasvaa ja möyrii yhdeksän kuukautta, eikä asialle voi tehdä muuta kuin odottaa. Onneksi raskauteni ajoittui kuitenkin niin, että odotellessa ehdin suorittaa kaksi kokonaista työntäyteistä lukukautta, kunnes aivan toukokuun lopussa 2003 syntyi pieni poika – Aapo. Toinen yllätys oli, että synnytys kesti vain muutaman äärettömän kivuliaan tunnin, mutta sen jälkeen lapsi oli vastuullani 24 tuntia päivässä koko loppu elämäni. Raskausaikanaan valmistaudutaan vain synnytykseen – ei lapsen hoitoon. Vasta poikani syntymän jälkeen minulle todella selvisi oman ruumiini anatomia: kohdun ja munasolujen lisäksi minulla oli vielä ne rinnatkin, jotka vastasyntynyt haistaa jo kaukaa ja kovaäänisesti. Seuraavat neljä kuukautta vauva kirjaimellisesti eli minun rinnoistani. Hereilläolosta vähintään puolet vierähti mukavasti imutellessa. Nukahtaminen onnistui vain pehmeää ”tyynyä” vasten tiukassa imutusotteessa ja yöllä pinna-sängystä oli päästävä turvallisiin höyryihin vähintään kahdesti.

Kolmas yllätys itselleni oli äitiyden ihanuus. Kaikesta vaipanvaihdosta, imeytyksestä ja valvomisesta huolimatta en ole koskaan tuntenut itseäni niin onnelliseksi kuin Aapon syntymän jälkeen. Ihmettelin vain, miksei kukaan koskaan kertonut minulle, miten ihanaa äitiys voi olla. Olemassolon ahdistus katosi samantien, kun pieni vauva tarvitsi juuri minua pysyäkseen hengissä. Kodista pienen vauvan kanssa tuli minulle maailman napa,

jossa tapahtui päivittäin hymyilemisen, kierähtämisen ja muiden pienten kehitysaskelien ihmeitä. Elämää hallitsi viikoittainen vauvamuskari muiden samanlaisten matosten kanssa ja kokoperheen viikonloppuseikkailu, vauvauinti sukelluksineen.

Nyt pieni poika kävelee ja on hoidossa, ja äiti tekee dippaa. Äitiyden ihanuus on muuttunut lapsiperheen arjeksi. Vuodessa hurahtaneinkin äiti laskeutuu ihanuuden auvosta ja kaipaa muuta elämää. Parasta elämässä on tällä hetkellä tasapainoinen arki kotona, koulussa ja töissä. Tätä kaikkea kutsuin vielä muutama vuosi sitten jämähtämiseksi. Nyt en kuitenkaan vaihtaisi mihinkään iltaa kotona duploleegojen parissa, hyvänyön suukkoa pienelle pojalle tai turvallisia TV-uutisia, jotka kertovat että maailmassa on kaikki niin kuin ennenkin. Lapsi on opettanut minua enemmän kuin muu elämä yhteensä. Maailma kääntyi kertaheitolla pääläelleen – kaikki oman äidin antamat turhat ohjeet saavatkin vähitellen merkityksen. Olenhan minä nyt äiti, jonka pitäisi johdattaa pientä ihmistä maailmassa.

Maalaisjärkeä

Elina Arkko

Kuinka paljon teekkarilla on maalaisjärkeä? Varmasti paljon enemmän kuin kaupunkilaistytöllä. Entä jos on teekkarri ja kaupunkilaistyttö, niin kuin minä? Totesin omien kykyjeni rajallisuuden, kun eksyin mummolaan keskelle metsää eräänä viikonloppuna.

Syksyisenä päivänä maaseudun rauhaa häiritsivät laukaukset, joita hirvimetsästäjät ampuivat saadakseen ruokaa. Kaikkea sitä ihminen tekeekin kun on nälissään. Pian laukaukset lähestyivät ja pienellä hiekkatiellä alkoi käydä semmoinen trafiikki, ettei moista ole ennen nähty. Autoja tuli joka suunnasta ja ne kaikki pysähtyivät pihan läheisyyteen. Actionia, kerrankin! Oli pakko lähteä katsomaan, mitä oli tekeillä. Seurasin kansainvaellusta pellolle, missä makasi selälleen

käännettynä kuollut hirven vasa, jonka vatsaa viillettiin puukolla auki. Opिन uutta sanastoa: suolistaminen oli käynnissä, toisin sanoen hirven kaikki sisälmykset revittiin pellolle. Ruho höyrysi viileässä syyssäessä ruumiinlämmöstä. Kaikki hirvimetsästäjät olivat kerääntyneet paikalle ja näyttivät ihan samalta maastopuvuissaan ja kirkkaanpunaississa asusteissaan. Ihan metsästäjien näköisiä. Minä, kaupunkilaistyttö mustassa tuulipuvussa (kyllä, kehtaan myöntää että omistan tuulipuvun!), erotuin heti joukosta, kun saavuin paikalle. Esittelin itseni ja asetuin katsomaan, kuinka hirveä käsiteltiin. Silmä kovana tuijotin, vaikka veri ja suolenpätkät lensivät. Päätin, etten käännä katsettani ennen kuin alkaa oksettaa. Ihme kyllä niin ei käynyt. Ajokoirat

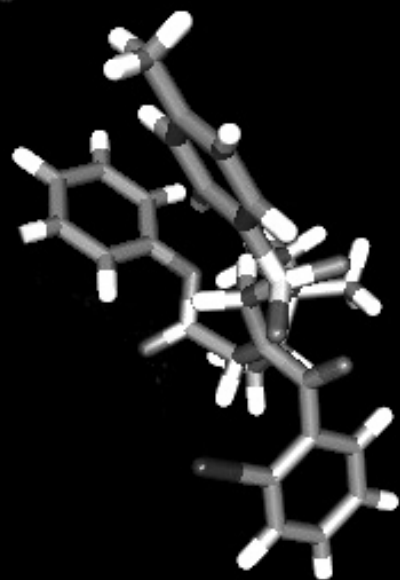
haukkuivat hulluna, kun niitä ei päästetty ruhon kimppuun. Yksi koirista ei ollut pysyä omistajansa käsissä, se himoitsi tuoreita sisälmyksiä.

Kun suolet oli vedetty pihalle ja veret kaadettu ruhon sisältä maahan, lähdin pois. Ei enää mitään nähtävää. Vasa nostettiin peräkärryyn ja vietiin pariksi päiväksi kuivumaan, jonka jälkeen lihamestari pistää sen paloiksi. Siitä tulee hyvät paistit mummolle ja papalle, metsästyksen tapoihin kuuluu, että hirven paisti tuodaan niille, joiden maalle hirvi on kaadettu.

Ehkä sisälläni syntyi pieni metsästäjä, kun innostuin itsekin lähtemään luonnon helmaan jahtaamaan karpaloita: aseinani sanko ja kulkupelinä mummolan vanha pyörä, jolla polkee hyvin vaikka se onkin joskus jäänyt traktorin alle. Suunnistuin suolle tyylikkäätsä punaiset kumisaappaat täydentämässä asukokonaisuuttani. Täytyyhän sitä olla metsässäkin huoliteltu, jos vaikka hirvi kävelisi vastaan!

Samoilin pienellä alueella sankoni kanssa, zoomailin ja siristelin silmiäni nähdäkseen edes vilauksen punaisista marjoista.

Mikä tunne, kun vihdoinkin löysin saalista, pyly pystyssä neukin marjoja sieltä täältä. Yksi kerrallaan! Marjanpaiminta on hidasta, mutta ehkä se on osa sen viehätystä: saa nauttia hiljaisuudesta (mitä nyt niitä laukauksia kuului aina silloin tällöin, mutta tiesin, etten ollut niiden kohteena) ja taatusti raittiimmasta ilmasta kuin kaupungissa! Metsän keskellä omille ajatuksillekin jäi tilaa. Mietin, kuinka sentään jotain tiedän minäkin luonnosta, kun erotan karpalon puolukasta. Tyytyväisenä poimin punaisia marjoja ja mietin, kuinka kauan siitä oli, kun olin viimeksi sitäkin harrastanut – todella kauan. Kun olin aikani käyskennellyt luonnon keskellä ja puhunut itsekseni ilman, että minua olisi kukaan leimannut hulluksi, päätin, että sangon pohja oli jo tarpeeksi piilossa. Siitä määrästä marjoja saisi jo kunnan karpalokiisselin. Palasin mummolaan esittelemään saalistani. Mummo ja äitini hymyilivät lohduttavasti: olinkin poiminut puolukoita. Se siitä kaupunkilaistytö, sinulla on vielä paljon opittavaa. Lisää excursioita maalle!

”Ylikansalliset yhtiöt saattavat käyttää asiakasohjelmia esimerkiksi biologisten aseiden kehittämiseen”

Mikä on Grid?

Juho Seppänen

Moni utelias on saattanut huomata, että muun muassa tieteiden, taiteiden ja järjestäytyneen sodankäynnin suojelupyhimys kantaa kortensa kekoon myös syöpätutkimuksen eteen. OLOhuoneen koneissa ajetaan hajautettua laskentaa suorittavaa ohjelmistoa, joka käyttää yli jääneen prosessoriajan mahdollisten lääkemolekyylien ja kohdeproteiinien välisen interaktion mallintamiseen. Pallas Athene on pärjännyt ainakin HUTin tiimissä varsin mukavasti. Aikakaudelta kynä ja teippi peräisin olevista työasemista koostuva

farmi on kiivennyt parinkymmenen osallistujan tiimin johtotähteksi niin lahjoitetun prosessoriajan kuin saavutettujen tulostenkin suhteen. Kokonaisuudessaan projekti on leventänyt laskentakapasiteettista riippuvaa pullonkaulaa merkittävässä määrin. Lahjoituksia vastaavan supertietokoneajan ostaminen olisi käytännössä mahdollista.

Bonukseksi ohjelma sisältää vakuuttavan näköisen näytönsäästäjän, joka pyörittelee kolmiulotteisia malleja laskennan

kohteista. Tutkimuksen tulokset on luvattu julkaista koko tiedeyhteisön käyttöön, eikä lahjoitettua prosessoriaikaa ainakaan pitäisi käyttää yksittäisen lääkeyrityksen monopoliaseman synnyttämiseksi. Tietenkään laskennan kohteesta ei voida olla varmoja. Ylikansalliset yhtiöt saattavat käyttää asiakasohjelmia esimerkiksi biologisten aseiden kehittämiseen tai ydinräjähdysten simuloimiseen. Projektin takana tosin on melko vakuuttavia pelaajia. Oxfordin yliopiston kemian laitos tuskin lähtisi salaliittoon mukaan. Laskenta on levinnyt niin laajalle, että organisaatioiden maine kokisi globaalin romahduksen.

Hajautettu laskenta on haastavaa. Syöpätutkimushankkeen osalta tilanne on kuitenkin hyvä. Koska laskenta koostuu yksittäisten molekyylien ja niiden kohdeproteiinien välisen vuorovaikutuksen mallintamisesta, jakautuu ongelma kauniisti osiin. Potentiaalisista lääkemolekyyleistä koostuva lähtöavaruus voidaan pilkkoa osiin ja osat voidaan jakaa clienttien rouskuteltavaksi. Tulokset eivät riipu toisistaan. Laskennan tarkoitus on vain testata niitä molekyyliä, jotka vaikuttavat lupaavilta jatkotutkimuksia varten. Ongelma siis sopii tarkoitukseltaan ja matemaattiselta luonteeltaan tämänkaltaisiin hankkeisiin.

Asiakasohjelmistoa luonnollisesti markkinoidaan tietokoneen muuta käyttöä haittaamattomaksi. Sen aggressiivisuutta on killan piirissä arvosteltu, sillä se ei toimi ainoastaan näytönsäästäjän ollessa aktiivinen. Toisaalta ohjelman prioriteetti on säädetty niin, että ainoastaan muuten käyttämättä jääneet syklit annetaan ohjelman käyttöön. Kyseessä on pikeminkin resurssien optimointi kuin niiden ahnehtiminen. Ohjelma toimii taustajossa niin hyvin, ettei se hidasta muiden ohjelmien ajoa huomattavissa määrin. Teoriassa prosessorin välimuisti luonnollisesti täyttyy turhasta, mutta käytännössä se ei hidasta edes prosessori-intensiivisten pelien pelaamista. Muistiakaan ei varata nykymittapuulla merkittäviä määriä. Huonosti jäähdytetyt järjestelmät tietysti lämpenevät ja kannettavien akut tyhjenevät prosessorin ollessa jatkuvassa käytössä, joten aivan varauksetta soittaa ei kannata lähteä asentelemaan. Onneksi sen käytöstä poistaminen on Realplayeriä helpompaa.

Pelasta siis maailma jo tänään, ja tapa zombiksi jäänyt Firefoxin prosessi ahmimasta turhaan kellojaksoja ja järjestelmäresursseja. HUTin tiimissä on aina tilaa uusille jäsenille – lisätietoja URLista <http://www.grid.org/>

Googlekstaasi

JUHO SEPPÄNEN

Google on nauttinut viime aikoina huomattavaa julkisuutta. Helsingin Sanomilla tosin on taipumus kirjoittaa kuuluisille Pihtiputaalla asuville atk-analfabeeteille, joten jutuissa panostetaan laatuun syvällisyyden sijasta. Kukan toimitus ottaa nyt täysin päinvastaisen näkökulman, ja esittelee perustoiminnot tuntevalle käyttäjälle viisi tapaa löytää netistä – jos ei hyödyllistä – niin ainakin mielenkiintoista informaatiota.

1. Luottokorttinumeroita – hurja ja vahvistamaton huhu kertoo, että syöttämällä hakuparametreiksi puolikkaan tai neljäsosan luottokorttinumerosta löytyy verkosta yllättävän paljon sivuja, jotka täydentävät prefiksit mukavasti.

2. Ryhmittelyä – Google Sets esittelee innoissaan palvelua, johon lähtötiedoiksi asioita syöttämällä järjestelmä tuottaa samaan joukkoon kuuluvia juttuja. Todella mielenkiintoisia hakuja voi tehdä antamalla ristiriitaisia syötteitä, joilla ei ole näennäisesti mitään tekemistä toistensa kanssa. Palvelu osoitteessa <http://labs.google.com/sets/>

3. Ei-html-muotoisten dokumenttien etsiminen – hauska tempu on myös skannata jonkin pahaa arvaamatoman organisaation webbisaitti Word-dokumenttien tai Kalvojen etsimiseksi. Hakuparametreiksi .ppt tai .doc ja site:n jälkeen kohde. Tulokset antavat ymmärtää, että *“company confidential”* on mitään tarkoittamaton lisämääre, jonka avulla voidaan lisätä slidewaren uskottavuutta.

4. Näkyvyyden hankinta – hakutosten manipuloinnistakin on nostettu joskus haloota. Mikäli haluat, että etu- ja sukunimelläsi tehdyt haut johtavat esimerkiksi atk-keskuksen palvelimelle sijoitettuun esittelyysi seeveineen, voit edesauttaa asiaa laittamalla athenen ja niksulan palvelimilla oleville sivuillesi linkin atk-keskuksen sivuille. Tällä karstataan paikasta auringossa epämääräiset urheilutulokset ja historialliset lavertelut 1800-luvun myrkytyskuolemista.

5. Verkostoanalyysointori – tämän näppärän Java-appletin avulla voit ravistaa helposti hihasta sidosryhmien määrää ja tilaa analysoivan esityksen. <http://www.touchgraph.com/TGGoogleBrowser.php?start=www.tuta.hut.fi>

1.

YLEISÖN SUOSIKKI

2.

3.

Athenen vuoden kiltakuva

Athenen vuoden kiltakuva -kilpailuun osallistui seitsemän kuvaajaa viidellätoista otoksella. Jokaisessa kuvassa oli hyvät puolensa, mutta kärkiviisikko erottui muista selkeästi. Seuraavassa esitellään palkitut kuvat. Kaikki ehdokaskuvat ja raadin kommentit niistä on nähtävillä kilpailun verkkosivulla: http://athene.fi/gallery/view_album.php?set_albumName=kiltakuvakilpailu

Kiitämme kilpailuun osallistuneita ja toivoo, että tästä syntyisi vuosittainen perinne. Haluamme kuitenkin ilmaista huolestamme siitä, että lähes jokaisessa kuvassa oli alkoholia näkyvillä tai henkilöt olivat alkoholin vaikutuksen alaisina. Onko tämä koko kuva killastamme?

1. palkinto & yleisön suosikki *“Liian hyvää ollakseen totta!”*

Kuvaaja: Kaarina Kaste

Raadin kommentit: Sommittelu kohdallaan. Mahtavat ilmeet. Mukana tärkeät Athene-elementit - infotsiksi & ananas. Loistava!

2. palkinto *“Kesäkokous 2004. Kaisa Hänninen ja Anna Nuuros uimassa.”*

Kuvaaja: Markus Berg

Raadin kommentit: Kaunis ja tasapainoinen kuva, hyvä symmetria asennoissa. Harmoniaa!

3. palkinto *“Hämeenlinnan Citymarket matkalla kesäkokoukseen 2004. Antti Maunula, Ilkka Järstä, Markus Berg ja Mikko Piironen aurinkolasistandilla.”*

Kuvaaja: Markus Berg

Raadin kommentit: Tämä kuva pakottaa nauramaan. Kuumat kollit hienossa ryhmäkuvassa.

Kunniamaininta liikuntakuvasta

“Unskin pitkä 2003: Hiki virtaa ja taistelutahdolla ratkaistaan voitto, kun Athenen urhoollisempaan urhoollisemmat maratonaarit saapuvat maalilinjalle.”

Kuvaaja: Kaisa Hänninen

Kunniamaininta tilannekuvasta

“Wapun pyörteissä”

Kuvaaja: Vesa Luusua

Kaarina ja Markus saavat palkinnoksi kätevät pienoisjalustat kameraan.

Raati: Arttu Arstila, Ilkka Järstä, Anni Laukkanen, Antti Virolainen

athenen maratooni 2004

Juhani Mykkänen

14.10 syksyisenä aamuna klo 8,00 koitti lähtö ihan tosi mukavalle matkale koh- ti athenen ihan ekaa kotimaan pitkää exckua (=maratonia) !! ihmiset olivatkin jo valmistautunete reissuun ihan tosis- saan, koska ihan tosi monella oli sika pal- kon olutta jomukana. tietenkään EMME JOISI LIIKAA ennen ensimmäistä ex- cua, joka tulisi oleen nokian tehtailla Salossa.

Kohta olisinmekin jo perillä ja kysyin markukselta, olisimmeko jo pian siel- lä. Make sanoi että olisimme, ja sanoi tämän eerolle. Erenkin mielestä oli kiva että olisinme jo pian nokialla joka tekee puhelimet monille teistäkin !

Saapuessamme perille N. klo 13,00 jorma ei ollut ottamassa vastaan, mikä oli oike- astaan ihan lookista, koska hän on sen verta iso herra ettei ehkä ehdi aina otta- maan kaikkia vastaan ketä tulee exckulle. Monet olivatkin jo nytten ottaneet sen verran bisheä, ettei ketään tuskin haittasi että ??? Meitä kierrättänyt mies oli no- kian rekrytoija henkilö, jonka työtä on ottaa ihmisiä töihin Nokiale !! pettymyk- seksemme kukaan ei saanut töitä, ja pian jo olimmekin katselemassa. kun ihmislt tekivät töitä nokialle tehtaalla.

Lähdimme nokialta forssan kirja painoon ja moni jo odottikin pääsyä Forssan -pai-

noon innolla, koska siellä ville kysyi siten että ”paljonko tämä rakennus painaa ” kirjoja !!! :DDD siinä oli kyllä naurussa pitelemistä, ja juttu oli monen mielestä matkan parhaita ehkä sen jälkeen, kun markus kysyi ”pääsemmesikö olki luotoon tankilla sisään”.Olkiluodolla teimme myös joskus kello 17 reissun monta metriä maana alle missä,säilytetään monia yтинjätteitä ja niitä pidetään tallessa niin kauan kuin ne on taas vaarattomia,huh.!

Ennen olkiluotoa kävimme toki Hämeen kadun Apbrossa, missä kaikki otti ihan himona olutta ja piti hauskaa !! sieltä tullessa keskustaan treelle hervannasta n. klo 22,00 oli ”tunnelma katossa” ja kaikilla oli tosi kivaa. Kysyin myös muunn. Matilta oliko nyt kivaa, ja mattikin sen sanoi että oli -> se oli 1 parhaita iltoja reissun aikana.

Kuski-kake meitä jo seuraavana veikin olkiluotoon, mikä on jo edelläkin mainittussakin selitetty. Sieltä sitten menimme

raumaan ja taloon, jossa kaikki jo ihan himona olutta ja piti hauskaa !! raumassa kävimme myös baarilla siitä huolimatta, pojat ”kaipaili” hiukan ”matka muistoja” ja ruuvasi yhden jutskan mukaan !1 raumalla myös anne puhui meidät baariin sisään, kun se sanoi pokelle että ”päästä nyt” ja poke sanoi että onko varppina vaan kaksi alle 20 v ja anne sanoi että ”on”. eipähän jäänyt kellekään ”rauma trauma” !! :DDd

Seuraavana aamuna koitti väsyneelle joukollemmekin jo koti matkan aika ja lähdimme uima halliin uimaan. Sen jälkeen kyllä ruoka maistui, minkä ”huomasimme” kenkä maailmassa ja, matti osti cräkshotin ,

Saavuimme kuopioon illalla n. klo kello 19,00, mistä sit lähdimmekin suoraan kotoisaan gorsuun, jossa sauna meitä jo venailikin ja pystyi vielä kerran ottamaan ihan himona olutta ja piti hauskaa !!The End ps ens vuonna uusix

Hyväksytyt diplomityöt

EMILIA KOIVISTO

Kohti yhteistä palvelutarjoamaa strategisessa
allianssissa: suunnitteluvaiheen malli

LAURA LIGNELL

Malli tietojärjestelmävaatimusten tunnistami-
seksi liiketoimintaprosessia kehitettäessä.

ASTRID PIETILÄ

Asiakkuusprosessin systeeminen mal-
lintaminen sen kehityskohtien tunnistami-
seksi.

HELI SYVÄOJA

Customers' and providers' organizational
capabilities in successful IT outsourcing: a
case study.

ANTTI UKKONEN

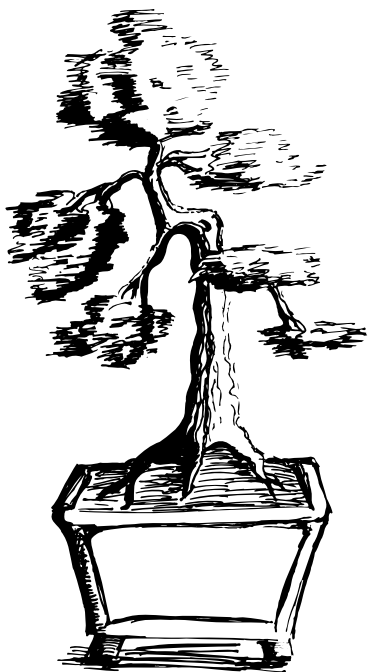
Data mining techniques for disco-
vering partial orders.

KIRSI ZIEGLER

Communication in
Interorganizational
Collaboration: A Case Study
of a Strategic Partnership.

Olohuone **siistiksi**

Kuivunut maalitussi, puolikas FlexMaster-kuntokone (myynti kielletty kuudessa osavaltiossa), pahvilaatikollinen likaisia astioita (vuotaa pohjasta), homehtunut kahvipannu, epämääräistä elektroniikkaromua (kaapeleita, D15 – Macintosh -adapteri, disintegroutunutta saippua-laatikohifiä, ei mihinkään kytkettyjä kaapeleita), siveysvyö, kahvin sekoittamiseen käytetty Sega Saturn pelikonsolin moduuli, rikkinäinen nitoja, ruskealla

pakkausteipillä ”korjattu” selkänojan toimistotuoli ja teekkarihauska vuosijuhlalahja. Viimeksi mainittu koostuu yhteen hitsatusta hammasrattaasta, jääkiekkokypästä ja rööristä. Muovinen kypärä on demorfoitunut aikoja sitten sen päälle läikytetyn kolajuoman vuoksi. Varmuuden vuoksi koko komeus on tahmea, joten siihen on vapun jäljiltä tarttunut höyheniä. Sanomattakin on selvää, ettei kukaan enää uskalla koskea siihen.

Tässä muutamia esimerkkejä OLOhuoneelta löytyvästä romusta. Kaukana ovat ajat siitä, kun hallitseva elementti olivat valkoiset seinät, bonsaipuu, ja nurkassa rauhallisesti istuva zen-munkki, joka pakotti ottamaan kuraiset kengät ovella pois ja kumartamaan tasatunnein kohti viereiseen huoneeseen sijoitettua Ciscon reititintä. OLOhuoneelle ei enää kehtaa tuoda ainakaan ulkopuolisia istuskelemaan viileän asiallisille sohville ja piirtelemään nuolia ympyröiden väliin fläppitaululle. Muilta killoilta on selvästi omaksuttu paras käytäntö, jolla voidaan perustella sitä, että metsässä oltaessa tulee myös elää kuin metsässä. Jos työpöydän tila kuvastaa sitä mitä löytyy pään sisästä, äänestän hohtavan puhtaan ja tyhjän työtilan puolesta.

Puheenjohtajan vuosi
on kuin pyörivä
lankakera - siinä on
alku ja loppu, ja se
vilahtaa nopeasti ohi.

59/1

Valinnat

Pyyhi